

Bratia a sestry,

prirovnanie „neveriaci ako Tomáš“ vzniklo na základe práve prečítaného textu. Je to veľmi známy biblický oddiel a je situovaný do doby tesne po Ježišovej smrti na kríži.

Tomáš videl Ježišovo skonanie a odmietal uveriť, že by mal Kristus moc aj nad smrťou. Aj dnes žijú ľudia, ktorí neveria v Ježišovo zmŕtvychvstanie. Mnohí uznávajú, že Ježiš je historická postava, ale čokoľvek viac odmietajú. Keď som študoval na vysokej škole, väčšinou som cestoval domov vlakom. Počas jednej cesty som sa rozprával s človekom, ktorý sedel v kupé oproti mne. Dostali sme sa aj k tomu, že študujem teológiu a v rámci rozhovoru ten muž povedal, že verí, že Ježiš Kristus existoval, ale neverí, že by bol Boh.

Veľa ľudí v Ježiša neverí, ale aj ľudia v cirkvi môžu svoju vieru stratiť. Viera môže byť neraz vystavená rôznym skúškam. V Biblii sa dočítame o tom, že Izraelci neverili, keď putovali po púšti. Keď nemali dostatok toho, čo potrebovali, nespoliehali sa na Boha. Ďalším príkladom, ako môže človek stratiť vieru, je napr. prenasledovanie. Počas druhej svetovej vojny boli členovia Božieho ľudu dehonestovaní, rôzne týraní a vraždení a mnohí, ktorí to prežili, stratili vieru v Hospodina. Stratu viery môže spôsobiť aj vážna choroba, alebo smrť blízkeho. Práve v takých chvíľach sa vynárajú otázky ako „Prečo to Boh dovolil?“ a podobne. Zápas o vieru musia zvädzať aj ľudia, o ktorých by sme povedali, že sú to horliví kresťania.

Tomáš patril medzi Ježišových učeníkov. Bol jedným z dvanástich. Videl, ako Ježiš uzdravoval, počúval Ježišove kázania, bol svedkom mnohých prejavov Ježišovej božskej moci a predsa, keď Ježiš zomrel, neveril.

Pán Ježiš prišiel k Tomášovi, keď bol s inými učeníkmi. Ježiš sa postavil do prostriedku. Už predtým Ježiš povedal, že kde by sa dvaja alebo traja zhromaždili v Jeho mene, On bude v ich strede. Vzkriesený Pán je strede našej pozornosti. Ježiš je základ pre naše vzkriesenie. Ježiša môže vierou prijať každý bez rozdielu. V týchto dňoch si zvlášť pripomíname Kristovo vzkriesenie. Ježiš zvíťazil aj nad smrťou. Tak ako prišiel k prvým učeníkom, prichádza aj k nám.

Ježiš prišiel so slovami: „Pokoj vám.“ Slovo pokoj zvykneme používať v rôznych súvislostiach. V negatívnom význame, keď chceme, aby nás nikto neotravoval. Pokoj môže znamenať aj vnútorný klud alebo vyrovnanosť. Pokoj sa nám tiež spája s posmrtným životom, keď zvykneme hovoriť: „Nech odpočíva v pokoji.“

Tieto všetky významy pokoja sa ani zďaleka nepribližujú k významu pokoja, ktorý nám a svetu dáva Ježiš Kristus. Pán Ježiš povedal: „Svoj pokoj vám dávam, svoj pokoj vám zanechávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam.“ Pán Ježiš nepovedal, že nám dá pokoj, až keď zomrieme. Pokoj, ktorý prináša svetu Ježiš Kristus, môžeme mať už teraz tu v čase. Ježišov pokoj je spojený s Jeho vykupiteľským dielom. Pán Ježiš zomrel za naše hriechy, aby zmieril svet so sebou. Vstal z mŕtvych a tým manifestoval, že smrť, ktorá je dôsledok hriechu, už viac nepanuje. V Ježišovom mene máme spasenie. V Ježišovi máme nádej, že

smrť nie je to posledné, čo nás čaká. Veríme, že Ježiš nás vezme k sebe do Božieho kráľovstva.

Čo vyvoláva v našich srdciach nepokoj? V súčasnosti asi najviac rezonujú dve témy: vojna a pandémie. To sú také najviditeľnejšie oblasti. Príčiny nepokoja môžu byť veľmi rôzne. Nikto nevidí do srdca druhého človeka. Po Ježišovom ukrižovaní sa všetci učeníci báli a skrývali. Ten, ktorého dlhšie obdobie nasledovali, bol preč. Ježiš prináša pokoj do nepokoja. Veríme vo vzkrieseného Ježiša Krista. Boh nám v Ježišovi prináša pokoj, ktorý nám svet ani dať, ale ani vziať nemôže.

Viera nepotrebuje dôkazy. Tomáš spočiatku žiadal konkrétne uistenie. Chcel sa dotknúť Ježišových rán, aby uveril. Keď však potom Kristus prišiel a prehovoril k Tomášovi a dokonca ho pobáda k tomu, aby urobil to, čo chcel, aby sa dotkol Jeho rán, tak Tomáš už len vyznáva: „Pán môj a Boh môj.“ Koho sa dotýka Božie slovo, stojí pred Bohom s pokorou a vyznaním.

V Ježišovi máme útechu aj v tých najťažších životných situáciách, pretože veríme, že Boh je Pán aj nad smrťou. V Ježišovom mene máme život skrze vieru. Ježiš o sebe povedal, že je cesta, pravda a život. Pán Ježiš nám dáva život v celej jeho plnosti. Život, ktorý nie je ničím limitovaný, ani smrťou. Hoci smrť stojí na konci života každého človeka, veríme, že vďaka Ježišovi smrť nie je koniec. Kto na tejto zemi nasleduje Ježiša, žije a zomiera v nádeji, že je v Božích rukách.

Pán Ježiš blahoslaví tých, ktorí nevideli a predsa uverili. Prosme Pána Boha tiež o to, aby našu pozornosť upriamoval na Ježiša Krista, ktorý má slová večného života. Hoci sme Ho nevideli, narozdiel od Jeho prvých učeníkov, veríme, že bol vzkriesený a že v Jeho mene má život večný každý, kto v Neho verí.

To, čo potrebujeme vedieť pre našu vieru, nachádzame napísané v Biblii. Nie je tam napísané všetko. V závere dnešného textu je uvedené, že nie všetky Ježišove znamenia boli písomne zachytené. To, čo nachádzame v Písme svätom, je napísané, aby sme verili v Ježiša Krista. On je základ pre našu vieru. Jedine Ježiš navždy zvíťazil nad smrťou. Jedine Ježiš nám dáva večný pokoj. Jedine Ježiš je náš Spasiteľ.

Na to poukazuje aj chlieb a víno, ktoré už sú prichystané na stole Pánovom. Svojim spôsobom vypovedajú o tom, čo Ježiš vykonal pre našu záchranu. Aj dnes prijmime pozvanie k stolu Pánovmu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 5. k.:

A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista. Skrze Neho dostal sa nám vierou aj prístup k milosti, v ktorej stojíme. A chválim sa nádejou slávy Božej.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.